

[Undervisningsministeren.]

lægnings- og forskningsspørgsmål. Udvalget fandt, at der herved var skabt dækning for de væsentligste behov, som en administrativ melleminstans skulle have opfyldt.

Den fortsatte vækst inden for de højere uddannelsesinstitutioners område, udbygningen af universiteterne i København og Århus og universitetscentret i Odense samt etableringen af de i forslag til lov om Københavns universitets placering og universitetscentre omhandlede centre i Roskilde og Ålborg, gør det imidlertid efter regeringens opfattelse betimeligt på ny at overveje oprettelsen af et administrativt organ mellem institutionerne og undervisningsministeriet.

Med det stigende antal institutioner inden for de højere uddannelsers områder vil der blive et voksende behov for dels at aflaste ministeriets departement, dels at koordinere indsatsen og prioriteringen inden for de faglige hovedområder, som vil blive repræsenteret ved flere og flere institutioner. Regeringen agter derfor at overveje behovet for et administrativt organ mellem undervisningsministeriet og de højere uddannelsesinstitutioner, hvilke opgaver der kan henlægges fra ministeriet og institutionerne til et sådant organ, hvilke nye opgaver det eventuelt vil kunne tage op, og hvorledes og med hvilken kompetence organet vil kunne opbygges. Overvejelserne vil blive afsluttet så betids, at en nyordning, hvis det skulle vise sig ønskeligt, kan etableres i forbindelse med revisionen af universiteternes styrelsesforhold i 1972-73.

Med disse bemærkninger tillader jeg mig at anbefale lovforslaget til velvillig behandling i det høje ting.

Endvidere tillader jeg mig for det høje ting at fremsætte forslag til lov om ændring af lov om fritidsundervisning m. v., lov om gymnasieskoler og lov om højere forberedelseseksamen.

Lovforslaget tilsigter i første række en tilpasning af den gældende lovgivning for de i titlen nævnte undervisningsformer til ændringer, der er gennemført eller foreslået gennemført på andre områder, herunder navnlig tjenestemandreformen, loven om statsstøtte til visse private skoler og det

fremsatte forslag til lov om styrelsen af kommunernes skolevæsen og af virksomhed efter lov om fritidsundervisning m. v.

De i lovforslagets § 1 foreslåede ændringer i lov nr. 233 af 6. juni 1968 om fritidsundervisning m. v. er direkte konsekvenser af tjenestemandreformen, hvorefter lønsystemets opbygning blev ændret, samtidig med at lærerlønningsskemaet blev ændret, og reglerne om aflønning af folkeskolens lærere m.v. — hvortil lønreglerne i loven om fritidsundervisning m. v. henviser — indgik i lovgivningen om tjenestemandslønninger m. m. og klassificering af tjenestemandstillinger i staten, folkeskolen og folkekirken. Endvidere er der tale om konsekvenser af det for folkettinget den 8. oktober 1969 fremsatte forslag til lov om styrelsen af kommunernes skolevæsen og virksomhed efter lov om fritidsundervisning m. v. (lovforslag nr. 17), der indebærer en ændret opbygning af fritidsundervisningens og fritidsvirksomhedens administration.

Der er ikke i lovforslagets § 1 tale om reelle ændringer i fritidsundervisningsloven, og jeg vil gerne fremhæve, at tiden efter min opfattelse endnu ikke er inde til at tage spørgsmålet om væsentlige realitetsændringer i denne lovgivning op, idet loven kun har haft virkning fra 1. august 1969, således at der endnu ikke er et tilstrækkeligt erfaringsmateriale at bygge på.

Lovforslagets §§ 2 og 3 om gymnasieskoler og højere forberedelseseksamen er i væsentlig grad konsekvenser af lov nr. 337 af 18. juni 1969 om statsstøtte til visse private skoler. I denne lov er intet anført om betingelserne for ydelse af tilskud til private gymnasieskoler, studenterkursus og kursus til højere forberedelseseksamen, og tilskudsbetingelserne m. v. foreslås derfor optaget i henholdsvis gymnasieloven og loven om højere forberedelseseksamen.

Visse af ændringsforslagene i §§ 2 og 3 er endvidere konsekvenser af forslaget til lov om styrelsen af kommunernes skolevæsen og af virksomhed efter lov om fritidsundervisning m. v.

Herudover er foreslået visse ajourføringer og forenklinger af de gældende bestemmelser.

Med hensyn til lovforslagets økonomiske konsekvenser, der er beregnet til en årlig merudgift på ca. 5.300.000 kr. for staten og

[Undervisningsministeren.]

et tilsvarende beløb for kommunerne — dog noget mindre i finansåret 1970-71 — bemærkes, at disse merudgifter alene skyldes de ændringer i fritidsundervisningsloven, der er konsekvenser af lønændringerne i forbindelse med tjenestemandreformens.

Idet jeg med hensyn til enkeltheder i lovforslaget i øvrigt skal henvise til de til dette knyttede bemærkninger, tillader jeg mig at anbefale lovforslaget til hurtig og velvillig behandling i det høje ting.

Ordføreren for forslagsstillerne (Sigs-gaard): Jeg skal herved på venstresocialisternes vegne fremsætte *forslag til folketingsbeslutning om udgivelse af et folketingsblad.*

Det er en nødvendig forudsætning for offentlig interesse omkring folketingsarbejdet, for debat om det og for stillingtagen til de enkelte sager, at informationen er tilstrækkelig.

Det er den langtfra i dag.

Det må anses for at være folketingets pligt at informere hver enkelt borger om sit virke.

Dette kan ske gennem det folketingsblad, vi foreslår udgivet.

Bladet bør være tiltalende i udstyr, tiltrækkende gennem sit indhold, lettilgængeligt i kraft af enkelt og klart sprog og overskueligt med korte artikler og begrænset sitedetal (f. eks. 12).

Almindeligt ugebladsformat vil være velegnet.

Forslagsstillerne mener, at forslagets gennemførelse vil være et stort fremskridt, men det overflødig gør ikke andre initiativer. Bl. a. bør den politiske information og debat i radio og TV intensiveres. Det kan f. eks. ske ved, at udsendelsen „Vælgeren spørger“ også imellem valgkampene bringes jævnligt, at hvert parti et par gange om måneden får stillet et kvarters sendetid til rådighed, og at TV hver uge bringer et indenrigspolitisk magasin.

Dette vil sammen med udgivelsen af et folketingsblad gøre informationen bedre og mere alsidig, end den er i dag, hvor f. eks. 90 pct. af dagbladene er regeringsblade.

Lige så vel som det bør være enhver borgers simple ret at blive ordentligt informeret om det politiske arbejde og om de modstående synspunkter, bør det være alle

partiers klare ret at kunne henvende sig til alle borgere.

Denne sidste ret er illusorisk i dag, hvor kun meget kapitalstærke kredse kan nå ud til alle — og kun ved enkelte lejligheder.

Forslagsstillerne finder også, at der er et stort behov for bedre orientering om pligter og rettigheder. F. eks. viste en undersøgelse for nylig, at 17 pct. af folke- og invalidepensionisterne ikke kendte boligsikringsordningens eksistens.

Sådan oplysning bør systematisk bringes i Folketingsbladet.

Bladet bør også stå åbent for debatindlæg og spørgsmål.

Udgivelse og distribuering af bladet vil vel koste ca. 30 mill. kr. om året.

Forslagsstillerne har i den senere tid haft lejlighed til at drøfte forslaget i mange og vidt forskellige kredse. Praktisk talt overalt har man været positivt indstillet over for det.

Der er grund til at tro, at folketinget vil være lige så velvilligt. Tingets medlemmer ved jo af egen erfaring, hvor ringe informationen og den såkaldt politiske interesse er i dag.

Den første sag på dagsordenen var:

Tredje behandling af forslag til lov om ændring i lov om ungdomsklubber m. v. i Grønland.

(Anden behandling af lovforslaget (nr. 14) findes i tidenden sp. 2383).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Lovforslaget

vedtoges enstemmigt med 105 stemmer.

Formanden: Lovforslaget vil nu blive tilstillet statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

Tredje behandling af forslag til lov om ændring af lov om en statstidende.

(Anden behandling af lovforslaget (nr. 77) findes i tidenden sp. 2384).